

BEZ BOHA JSME

JEŠTĚ MÍŇ NEŽ PRACH

NA STARÉM NÁBYTKU NA PŮDĚ

DÍKY BOHU SE MŮŽEME PROMĚNIT

Být nástrojem v Božích rukou - to mne naplňuje velkou radostí! Bez Boha skutečně nejsme nic. Dokonce si o sobě ani nemůžeme myslet, že jsme jako prach, protože bez Boha jsme ještě míň než prach na starém nábytku na půdě. Ale díky Bohu se z prachu můžeme proměnit v lidskou bytost, která myslí, logicky zvažuje, učí se, modlí se a pomáhá bližnímu...

CO JSEM DÍKY NEMOCI POCHOPILA

Moje zkušenost mi pomáhá pochopit v životě mnoho věcí. Děkuji Pánu, že mi dal, abych pochopila, jak mě má rád. V jedné z bezesných nocí jsem přemýšlela o lásce. Ano, Pán si vybral, že bude Bohem – Láskou, a rozhodl se, že nám nechá svobodu, abychom si ho sami zvolili. Nic nám nenařídil, dal nám jen rozum, abychom se mohli rozhodovat. A v tom tkví velikost Boha Lásky.

SVĚŘUJI SVÁ TRÁPENÍ I RADOSTI DO PÁNOVÝCH RUKOU

Každý den svěřuji všechna svá trápení i radosti do Pánových rukou, protože vím, že jsou to ty správné ruce, a obětuji je za mnoho lidí. Někdy za lidi, kteří jsou se mnou, jindy za nevěřící, protože všichni potřebujeme modlitby a podporu. Každý má Boha, Bůh je Bohem všech. A totéž může dělat každý.

NEMUSÍME SE BÁT VZTAHOVAT K PÁNU RUCE!

Chci povzbuzovat lidi k modlitbě, protože z ní se všechno rodí, modlitba je začátkem přímého spojení s Bohem. Nemohu dělat nic víc, mohu jen podněcovat, dál pokračuje Bůh. Je pouze třeba, abychom uznali, že potřebujeme jeho pomoc. Nemusíme se bát vztahovat k Pánu ruce! Jakmile spatří, že k němu vztahujeme ruku, on nám podá tu svou a už nikdy nás nepustí.

(Giulia Gabrieliová)

Se svolením zpracováno podle knihy: Giulia Gabrieli, Jednou nohou v nebi, kterou vydalo nakladatelství Paulínky. Redakčně upraveno.

Giulia Gabrieliová byla čtrnáctiletá italská dívka, která onemocněla rakovinou a dva roky bojovala o život.